

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/696/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112229748
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112229748.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, za ktorú koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušnir, proti odporkyni A. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XX, XXX XX C. C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom ul. K.. D. XXX/XX, XXX XX K., o zaplatenie 1 367,54 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania 00navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/382/2012 - 97 zo dňa 12. 08. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 53,68 Eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, číslo účtu XXXXX-XXX/XXXX, variabilný symbol XXXXXXX, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (piaty výrok), p o t v r d z u j e .

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporkyne n e m a j ú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 12. 08. 2013 zastavil konanie na základe späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom (prvý výrok), navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania (druhý výrok), rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku navrhovateľovi prostredníctvom príslušného daňového úradu (tretí a štvrtý výrok) a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vo výške 53,68 Eur (piaty výrok). Ohľadne trov konania prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania, ktorý požadoval náhradu trov konania. Súd v zmysle § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) v súvislosti s § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. o jeho návrhu rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal. Ohľadne námietky účelnosti zastúpenia vedľajšieho účastníka uviedol, poukazujúc na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici v obdobných veciach, že vedľajší účastník, ktorým je združenie na ochranu spotrebiteľa vytvorené v zmysle zák. č. 250/2007 Z. z., je oprávnený vstupovať ako vedľajší účastník zo zákona pri presadzovaní a chránení oprávnených záujmov spotrebiteľov a pokiaľ sa účastník môže dať v konaní zastupovať advokátom, môže sa ním dať zastupovať aj vedľajší účastník, čo je dôsledok ústavného práva na zastupovanie. O tom, že sa jednalo o účelné bránenie práva vedľajšieho účastníka, svedčí tá skutočnosť, že po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom, došlo zo strany navrhovateľa ku späťvzatíu návrhu. Procesne teda zaviniť zastavenie konania navrhovateľ, preto

by v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá prichádzala do úvahy náhrada trov konania na strane odporkyne, ktorá si však nárok na ich náhradu neuplatnila, preto jej ho súd nepriznal. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov konania predstavujúcich trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci - príprava a prevzatie vo výške 58,69 Eur, vyjadrenie zo dňa 22. 01. 2013 vo výške 60,07 Eur, 1-krát režijný paušál vo výške 7,63 Eur, 1-krát režijný paušál vo výške 7,81 Eur a DPH v sume 26,84 Eur. S odôvodnením, že u vedľajšieho účastníka na strane odporcu sa jedná o opakované a právne nenáročné podania na okresný súd v obdobných veciach, pričom používa rovnakú právnu argumentáciu, súd v zmysle § 150 ods. 1 O. s. p. priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 53,68 Eur, predstavujúcu jednu tretinu z celkovej uplatňovanej náhrady trov konania.

Proti uvedenému rozhodnutiu do výroku, ktorým okresný súd rozhodol o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka (piaty výrok), podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ aj vedľajší účastník.

Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že vedľajší účastník ako združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky samotné združenie má v svojich radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Navyše združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať určenú podporu ministerstva. Taktiež poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z., ktorou bol novelizovaný Občiansky súdny poriadok v súvislosti s účasťou právnických osôb založených za účelom ochrany práv spotrebiteľa v občianskom súdnom konaní. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Len na základe skutočnosti, že odporcom je spotrebiteľ, nie je možné pripraviť sa na zastupovanie v tej ktorej veci, a naplniť tak podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie právneho zastúpenia. Vedľajší účastník viaceré procesné podania opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Poukázal ďalej na súvisiacu rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov v Slovenskej republike ako aj na súvisiacu rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považuje za nadbytočné, účelové a nehospodárne a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 O. s. p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník, ktorý uviedol, že právo na zástupcu má z rovnakých dôvodov, z akých ho má navrhovateľ. Aj navrhovateľ ako nadnárodná inkasná spoločnosť musí byť podľa jeho názoru sám z podstaty svojej existencie schopný zastupovať sa pri súdnych konaniach, avšak to nič nemení na tom, že aj keby boli všetci jeho zamestnanci právnici, môže tak urobiť prostredníctvom advokáta. Je preto absurdné, ak navrhovateľ, ako účastník konania zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Konanie bolo zastavené potom, čo zobral navrhovateľ návrh späť, a to v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka. Jeho účasť v konaní je efektívna, v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. U navrhovateľa ako u dodávateľa ide o nekalé obchodné praktiky, ktoré sťažujú už aj tak ťažké sociálne postavenie najchudobnejších vrstiev obyvateľstva. K námietke navrhovateľa uvedenej v odvolaní, že združenie môže využívať finančnú podporu poskytovanú Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky vedľajší účastník uviedol, že ministerstvo schválilo združeniu finančnú podporu vo výške 4 000,- Eur, avšak pri objeme činnosti vykonávanej združením táto nestačí ani na poštovné výdavky. Poukazuje ďalej na neprijateľné zmluvné podmienky používané navrhovateľom, na ustanovenia právnych predpisov týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, na súvisiacu rozhodovaciu činnosť iných súdov a na súvisiace rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie. Namietal ďalej aj to, že skutočnosť, že žaloby a odvolania navrhovateľa, ktoré sú v každom jednom prípade bez ohľadu na skutkový stav veci totožné a sú automaticky generované softvérom, nebráni navrhovateľovi považovať trovy jeho právneho zastúpenia za účelné. Podania združenia ako vedľajšieho účastníka nie sú abstraktné, všeobecné a bez znalosti prejednávanej veci, nakoľko ide o vyjadrenia k žalobe, teda žalobu musí mať najprv vedľajší účastník k dispozícii, aby k nej mohol zaujať stanovisko. Taktiež nie je pravdou, že

vedľajší účastník automaticky uplatňuje nedôvodnú námietku premlčania, pretože v každom vyjadrení je popísaný postup, ako k dôvodnej námietke premlčania dospel. Zároveň si vedľajší účastník uplatnil náhradu trov odvolacieho konania - trovy právneho zastúpenia za ďalší úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu.

Vedľajší účastník vo svojom odvolaní uviedol, že argumentácia okresného súdu o dôvodoch pre krátenie náhrady trov konania je nepresvedčivá a aj nespravodlivá, s poukazom na to, že navrhovateľovi v konaniach, do ktorých vedľajší účastník z kapacitných dôvodov nie je schopný vstúpiť, náhradu trov konania za opakované a právne nenáročné žaloby, v ktorých žalobca mení len údaje o svojom právnom predchodcovi, údaje o spotrebiteľovi a číselné parametre, nekráti. Argumentujúc priznanie náhrady trov konania v celkovej výške poukázal vedľajší účastník na súvisiacu rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov v Slovenskej republike, judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj na súvisiace ustanovenia práva Európskej únie týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Upozornil taktiež na novelizované znenie § 137 O. s. p., podľa ktorého trovy konania sú okrem iného náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. S ohľadom na uvedené potom vedľajší účastník žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok uznesenia okresného súdu zmenil a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania bez krátenia. Zároveň si vedľajší účastník uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že sa pridriava svojich tvrdení uvedených v odvolaní a má za to, že v predmetnom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Združenie udelilo právnomu zástupcovi generálnu plnú moc, z ktorej vyplýva, že advokát má vykonávať úkony právnych služieb bez ďalšieho pokynu združenia, preto je tu dôvodná pochybnosť, či samotný vedľajší účastník mal vedomosť o tom, že vstúpil do predmetného konania. Nepriznaním náhrady trov konania nedochádza podľa jeho názoru k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý odporcu v konaní nezastupuje, a preto pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania nemožno argumentovať ustanovením § 137 O. s. p. Ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa a nepoukazujú na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. Na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ustanovenia § 150 O. s. p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu trov odvolacieho konania - trovy právneho zastúpenia za ďalší úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu.

Krajský súd ako súd odvolací (§10 ods. 1 O. s. p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania, ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

V predjednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázku, či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (resp. akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V tomto prípade z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že k zastaveniu konania došlo preto, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť po tom, ako vedľajší účastník na strane odporkyne podal vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom okrem iného vzniesol námietku premlčania voči navrhovateľom uplatňovanému nároku.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporkyni v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu je nesporné, že tak urobil po tom, ako vedľajší účastník na strane odporkyne vzniesol vo vyjadrení k návrhu na začatie konania námietku premlčania voči uplatňovanému nároku, možno konštatovať len jediný záver a to, že k zastaveniu konania na základe späťvzatia návrhu došlo v dôsledku procesného zavinenia navrhovateľa. Pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O. s. p. použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie účastníka konania (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu). S ohľadom na uvedené preto navrhovateľovi podľa prvej vety § 146 ods. 2 O. s. p. vznikla povinnosť uhradiť odporkyni a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania, predstavujúce trovy právneho zastúpenia.

Z uvedeného odôvodnenia vyplýva, že okresný súd rozhodol vecne správne, keď uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov prvostupňového konania, ktoré de facto predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia. Samotná odporkyňa si náhradu trov prvostupňového konania neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy konania nevznikli, preto nebol dôvod, aby jej ich okresný súd mohol priznať. Taktiež bol správny aj záver prvostupňového súdu o priznaní krátenej náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi v zmysle § 150 ods. 1 O. s. p, nakoľko je odôvodnený osobitnými okolnosťami prejednávanej veci. Účelom ustanovenia § 150 ods. 1 O. s. p. je zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania. Predpokladom je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu existovať vo vzťahu k určitým okolnostiam prejednávanej veci alebo vo vzťahu k účastníkom konania. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vždy primárne posudzuje ich účelnosť. Dôvody hodné osobitného zreteľa okresný súd v predmetnej veci vzhľadom na špecifikách procesnej situácie, pretože zo strany právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne išlo o opakované právne zastúpenie rovnakého vedľajšieho účastníka v skutkovo a právne obdobných veciach, kde právny zástupca používa v podstate obdobnú právnu argumentáciu. Z citovanej štruktúry podaného vyjadrenia vyplýva jeho právna nenáročnosť a schematickosť, ktoré si od právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne skutočne nevyžiadalo realizovať právne a administratívne náročné úkony právnych služieb. S týmto záverom okresného súdu možno súhlasiť. Preskúmaním úkonov, ktoré realizoval právny zástupca vedľajšieho účastníka v tomto konaní možno teda dôjsť k záveru, že boli potrebné na uplatňovanie práva vedľajšieho účastníka. Právny zástupca sa musel oboznámiť so skutkovým stavom veci a vo veci sa vyjadriť. Výška trov právneho zastúpenia však vždy musí zodpovedať skutkovej a právnej náročnosti každého z vykonaných úkonov, pretože účelom náhrady trov konania nikdy nie je sankcionovať v konaní neúspešného účastníka, ale nahradiť v konaní úspešnému účastníkovi náklady, ktoré vynaložil nevyhnutne na ochranu svojich práv. Úkon spočívajúci v príprave a prevzatí právneho zastúpenia si zo strany právneho zástupcu vedľajšieho účastníka nevyžiadal veľkú časovú a právnu náročnosť na to, aby sa právny zástupca vo veci právne a skutkovo zorientoval vzhľadom na fakt opakovaného právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v obdobných právnych veciach rovnakého navrhovateľa (táto skutočnosť je známa aj odvolaciemu súdu z jeho činnosti); z uvedených hľadísk nebol náročný ani úkon právnej služby spočívajúci vo vyjadrení k návrhu, ktoré právny zástupca vedľajšieho účastníka realizoval iba obmenou údajov na základe už vytvoreného vzoru použitého v iných obdobných veciach. Aj odvolací súd súhlasí s názorom okresného súdu, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka v prejednávanej veci (ako je opísané vyššie) bolo formulárové a na návrh navrhovateľa reagovalo v podstate len pár vetami doplnenými do opakujúceho sa obsahu. Tieto osobitné okolnosti bolo nutné v danom prípade zohľadniť. Pri aplikácii

ustanovenia § 150 ods. 1 O. s. p. však nemohli úplne prevážiť nad všeobecnou zásadou uplatňovanou pri rozhodovaní o trovách konania a poprieť právo vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, ktorému tiež vzniklo právo na náhradu trov konania, na ich náhradu. Odvolací súd z uvedených dôvodov považoval rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti za vecne správne a opodstatnené. Okresný súd znížil celkovú náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na jednu tretinu práve s ohľadom na vyššie označené osobitné okolnosti predmetnej veci.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšieho účastníka na strane odporkyne ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Pretože odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a účastníci v odvolaniach nenamietali, resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnili správnosť výpočtu vedľajšiemu účastníkovi priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia, odvolací súd sa touto otázkou (výškou priznanej jednej tretiny z uplatňovanej náhrady trov konania) nezaoberal.

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu o zastavení konania, o nepriznaní náhrady trov konania navrhovateľovi a vrátení súdneho poplatku zostali nedotknuté (§ 206 ods. 2, 3 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ aj vedľajší účastník na strane odporkyne boli v odvolacom konaní v plnom rozsahu neúspešní, preto nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, avšak žiadne trovy odvolacieho konania si neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto jej ich odvolací súd nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.